Dossier De Presse

Compagnie Janet Amato

29, rue Daguerre 75014 PARIS 01 43 20 65 91
info.amato@free.fr

Maturité

SOLOS SANS FRONTIÈRES

Nous nous plaignions le mois dernier du manque de tonicité de la programmation danse parisienne. Pourtant, certains poursuivent inlassablement leur œuvre humble de découvreur ou d'accompagnateur d'artistes peu connus. Ainsi en est-il du Mandapa.

La douzième édition des Solos sans frontières s'est focalisée sur quatre femmes qui ont toutes choisi la danse comme chemin d'éveil plutôt que voie de réussite. Non pas par manque d'ambition mais par souci d'authenticité, d'accord avec elle-même. Ces solos ont en commun de mettre en scène des corps de danseuses averties, faits, si l'on peut dire; elles tutoient, en effet, la quarantaine.

Marie-Claude Astor, émule de Françoise et Dominque Dupuy, puis fidèle de Shiro Daïmon, propose deux courts solos en quête de vérité et de folie. Brigitte Dupré la Tour, sur une chorégraphie de Dominique Lemarquis, cherche une confrontation heureuse avec la nature. Son parcours artistique est jalonné de noms bien connus en France : Jacqueline Robinson, Jerome Andrews, Odile Rouquet, entre autres. Pour sa part, Simonetta Parisi, installée à Paris depuis 1993, et après avoir suivi plusieurs années la compagnie Centro Teatro Danza de Palerme, s'appuie sur sa connaissance de l'Aïkido afin de trouver une véritable énergie du mouvement. Janet Amato, enfin, a d'abord dansé à l'Opéra national grec puis au Ballet contemporain grec avant de s'orienter vers le Body mind centuring qui la conduit vers une recherche forte sur la relation corps/esprit.

On le voit bien, ces quatre parcours tentent de conjuguer la danse avec d'autres disciplines dans un esprit de découverte et d'approfondissement, comme si la danse brillait vivement en se frottant à l'autre, ce que le titre de la manifestation, Solos sans frontières, exprime clairement. **martin c**

SOLOS SANS FRONTIÈRE
CENTRE MANDAPA
24 mai à 18 h,
25 mai à 20 h 45
RÉS. : 01 45 89 01 60

Marie-Claude Astor. Ph. Jean-Gros Abadie, DR

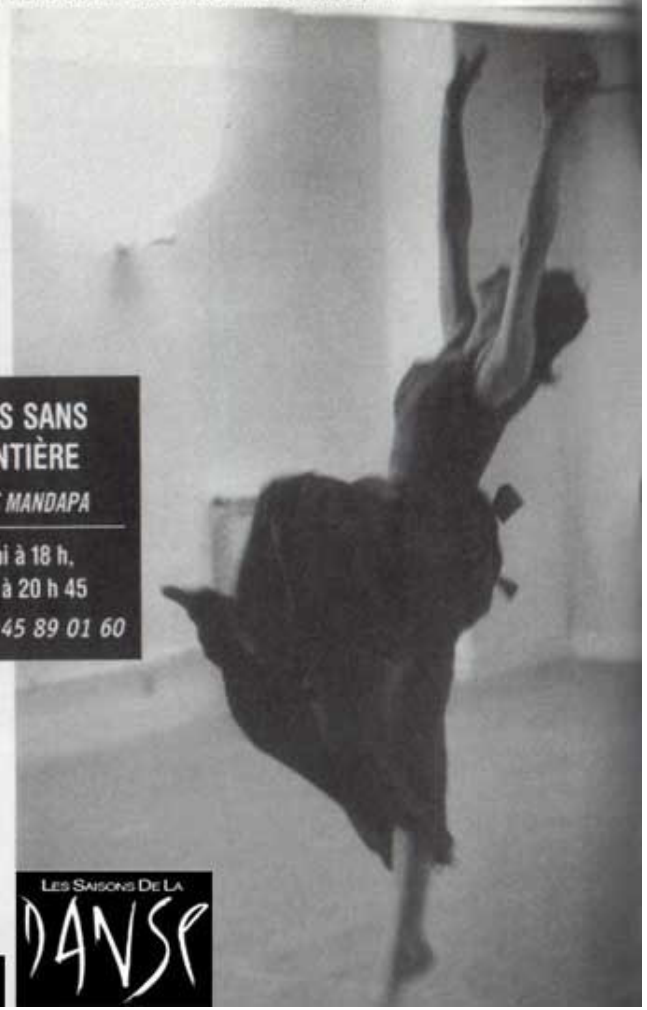

LES SAISONS DE LA DANSE

Faith for the discipline of dance

Janet Amato leads the search for personal style at the Movement-Expression-Rhythm Workshop in Hania

By Alexandra Koroxenidis

In a profession as demanding as dance, where an almost athletic stamina is imbued with artistic prowess, there is not much room for other distractions. "Movement never lies," Martha Graham used to say in a phrase that partly explains the iron discipline of the dancers and their near obsession with what they do. Dancer Janet Amato expresses this same kind of faith in dancing, constantly trying different techniques in a quest of her own personal style. Having settled on expressive dance a while ago, she shared her experience as a performer in a dance workshop that ended this past weekend in Hania.

The workshop is part of an annual dance seminar that takes place at the Movement-Expression-Rhythm Workshop, a dance center that was founded by dancer Efi Kaloutsi in 1982. Every year the center becomes the meeting place for various dancers who arrive from all over the world in order to participate in the seminars either through teaching or performing. Amato attended the seminars but has been taking part in them as a teacher for the last couple of years.

At a time when different dance techniques are often combined to produce a choreography, dancers are supposed to be well versed in many of these dance modes. Fitting this image of the versatile contemporary dancer, Amato experimented with many styles, starting out with a sound training in classical ballet and branching out to improvisation and expressive dance, which she studied - like Kaloutsi - under Jerome Andrews.

Janet Amato experiments with style to find self-expression in dance.

An approach to modern dance that originated in Germany in the midwar period, expressive dance was widely practiced at the time by Mary Wigman, a pupil of Emile Jaques-Dalcroze - founder of a system of movement exercises designed to develop rhythmic awareness - and Rudolph von Laban, a theorist who analyzed movement in terms of scientific principles.

In favor of artistic individualism, Amato used the knowledge that she had acquired through years of training in order to choreograph her own solo dance pieces which she has performed at the Studio Chandon and the Musee d'Art Naif d'Ille de France, both in Paris but also in various centers in Greece. Currently without commitment to a particular troupe, she has the freedom to spend the year between Paris and Athens, traveling in the interim, and is also able her to develop her own choreographies. "Dancing in a troupe means relying on the work of a choreographer which means that one is not free to develop his own creativity. What is important for me is to reach an artistic consummation through my work," says Amato.

Born in Australia of a Greek mother and British father, Amato lived in Alexandria and the south of France but spent her formative years in Greece where she studied dance at the Grigoriadou School and subsequently entered the National Dance Company (Lyriki) where she danced for more than a decade. Feeling constricted by the classical repertoire, she also danced occasionally with the modern dance company of Voula Barbousi with which she still maintains ties and where she finds more of a collective spirit.

Seeking out ways to enrich her knowledge, Amato participated in a body-mind centering seminar in Amherst, Massachusetts this summer. The seminar fits in with her interest in finding out how movement and the body is related to the mind. She also practices Yoga and the Chinese martial arts and it is in a similar quest for harmony that she pursues dancing as a means of both physical and spiritual awareness.

Χορεύοντας ...στην Αθήνα

«Μήδεια» από την Ομάδα εδάφους, «Χορός των σημείων» από την «Ωκυρόη»

Όλες σχεδόν οι χορευτικές παραστάσεις στην Ελλάδα έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό: Περιορισμένο χρόνο παρουσίασης. Αν δεν «καταναλωθούν» αμέσως, χάνονται και δεν αναπαράγονται. Οι χορευτές και οι χορογράφοι ονειρεύονται όλο τον χρόνο το έργο που πρόκειται να παρουσιάσουν και ...ξεμουδιάζουν μόνο όταν βρεθούν τα οικονομικά μέσα και ο κατάλληλος χώρος. Τριακόσιες εξήντα ημέρες προετοιμασίας, για πέντε ημέρες δημιουργίας. Ευτυχώς, όμως, που υπάρχουν κι αυτές. Η **«Ομάδα Εδάφους»** του Δημήτρη Παπαϊωάννου, παρουσιάζει τον αρχαίο μύθο της «Μήδειας», από σήμερα και για πέντε μόνο παραστάσεις, στο Θέατρο «Κοτοπούλη-REX». Η Βάσω Μπαρμπούση και η ομάδα σύγχρονου χορού **«Ωκυρόη»**, βρίσκεται στέγη στο «Εργοστάσιο», χορεύοντας «Τσοτόκουα» και «Χορό των Σημείων» μέχρι τις 24 του μηνός.

«Αμήχανο πέρασμα» είναι για τον Δημήτρη Παπαϊωάννου, η μετακίνηση από μια κλίμακα πιο περιθωριακή, στην μεγάλη σκηνή του θέατρου Κοτοπούλη. Η πρεμιέρα και η πρώτη εκδοχή της «Μήδειας» παρουσιάστηκε τον Αύγουστο στην «Αμβέρσα-Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 1993». «Αποφασίσαμε να "παίξουμε" με τη λαϊκή αντίληψη του κόσμου για τη Μήδεια», τονίζει μεταξύ άλλων ο χορογράφος της παράστασής. «Θεωρήσαμε πως μπορούμε να διεκδικήσουμε ένα προσωπικό δικαίωμα στην ονειροπόληση. Η παράσταση είναι μια αλληλουχία εικόνων, η οποία αφηγείται μια απλή ιστορία, μια σειρά σκέψεων πάνω στον έρωτα, την εξορία, την προδοσία και την εκδίκηση. Ίσως ο πιο ακατάλληλος θεατής να είναι εκείνος που έχει ήδη διαμορφωμένη άποψη».

Η σκηνοθεσία, η χορογραφία και τα κοστούμια έγιναν από τον Δημήτρη Παπαϊωάννου, οι φωτισμοί από τον Παναγιώτη Μανούση, το ηχητικό κολάζ των μελωδιών του Μπελίνι από τον Παύλο Αβούρη. Τη Μήδεια ενσαρκώνει η Αγγελική Στελλάτου, τον σκοτεινό ακόλουθό της ο Γρηγόρης Λαγός, τη Γλαύκη, η Ελενα Τοπαλίδου και το Θεό Ήλιο, ο Μιχάλης Ναλμπάντης. Στο ρόλο του Ιάσονα, ο Δημήτρης Παπαϊωάννου με Αργοναύτες τους: Ν. Δραγώνα, Α. Μέντη, Α. Ιορδάνου, Δ. Τσιτσιγκάγκο και Φ. Νικολάου.

Καθώς η μυθική διάσταση της «Μήδειας», δίνει την αφορμή στην «Ομάδα Εδάφους» για προσωπικές περιπλανήσεις, η Βάσω Μπαρμπούση και η Αναστασία Λύρα, ακολουθούν μια πορεία αυτογνωσίας. Η πρώτη χορογραφία, με τίτλο «Τσοτόκουα» της Βάσως Μπαρμπούση, δανείστηκε το όνομα της από την ινδιάνικη λέξη που αρχικά σήμαινε περιοδεύοντα θίασο και κατ' επέκταση, εκφράζει τις έννοιες ταξίδι και δράση. Η χορογράφος της ομάδας «Ωκυρόη» εξηγεί : «Η ροή της ενέργειας δεν σταματά, σε όλη τη διάρκεια της παράστασης. Πρωταγωνιστικό ρόλο παίζει το διαλογιστικό στοιχείο. Είναι σα να υπάρχει κίνηση μέσα στην ακινησία, κι αυτό γιατί η κίνηση έχει ταυτόχρονα εσωτερικότητα και λειτουργικότητα.»

Ο Πέτρος Κουρόπουλος, μέσα από την τέχνη του «Tai-Chi», παντρεύει ένα κείμενο με τη μουσική, την αργή κίνηση και τη φύση. Από πού αρχίζει και πού καταλήγει το ταξίδι «εαυτού προς εαυτόν»; «Η περιπλάνηση μπορεί να ξεκινάει από το ταξίδι του Οδυσσέα, της ανθρώπινης ύπαρξης, και να φτάνει μέχρι το βαθύτερο στάδιο της αυτογνωσίας αλλά και τον τελευταίο σταθμό της ζωής: το θάνατο. "Τσοτόκουα" άλλωστε σημαίνει ταξίδι χωρίς σκοπό». Η μουσική βασίζεται θεματικά σε έργα των Stratos, Hauser, Surman, Hart ενώ τα σκηνικά και κοστούμια και των δύο χορογραφιών είναι της Αρτεμις Αλκαλάη. Χορεύουν οι: Ν. Αποστολόπουλος, Αλ. Γούσα, Ε. Μανταδάκη, Γ. Μπινάρη, Κ. Χατζή.

Ακολουθεί «Ο Χορός των Σημείων», ένας δομημένος αυτοσχεδιασμός σε τρία μέρη, το καθένα από τα οποία, αναπτύσσεται βασισμένο σε διαφορετικό κινητικό θέμα. Το κομμάτι, που υπογράφει η Αναστασία Λύρα, δεν συνοδεύεται από μουσική, για να μπορεί να εξελιχθεί και να αναδειχθεί απερίσπαστος ο αυτόνομος ρυθμός της σωματικής κίνησης. Για ν' «ακουστεί», με άλλα λόγια, ελεύθερη η μουσική των σωμάτων, χωρίς καμία λογοκρισία του νου. Συμμετέχουν οι: Ν. Αβρά, Ε. Μανταδάκη, Γ. Μπινάρη, Μ. Πίττια, Κ. Χατζή και Τ. Αμάτο.

ΣΑΝΤΥ ΤΣΑΝΤΑΚΗ

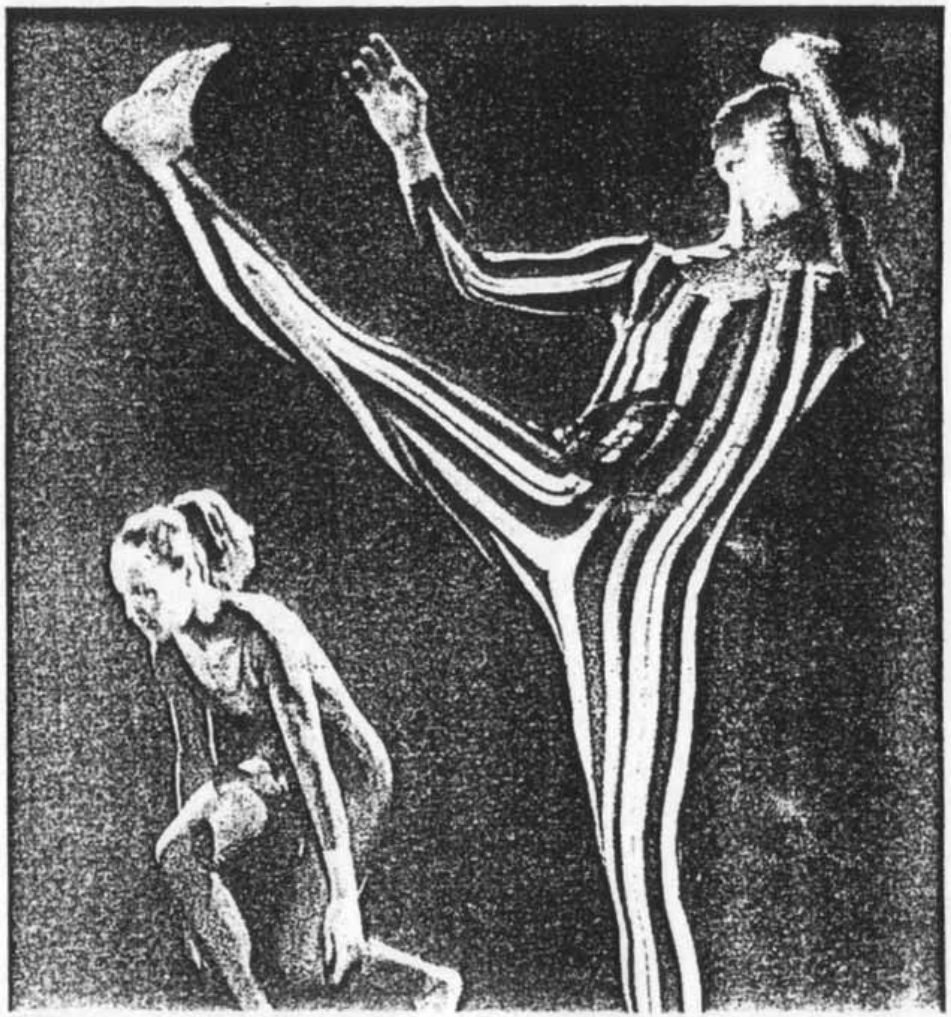

Αύριο γιορτάζουμε την Παγκόσμια Ημέρα Χορού. Η Βάσω Μπαρμπούση και οι χορευτές της ομάδας σύγχρονου χορού «Ωκυρόη», απελευθερώνουν τα συναισθήματα τους και ζουν τη δημιουργική κίνηση της στιγμής, σε μια περιπλάνηση όπου τα πάντα κινούνται.

Η ομάδα σύγχρονου χορού της Βάσως Μπαρμπούση

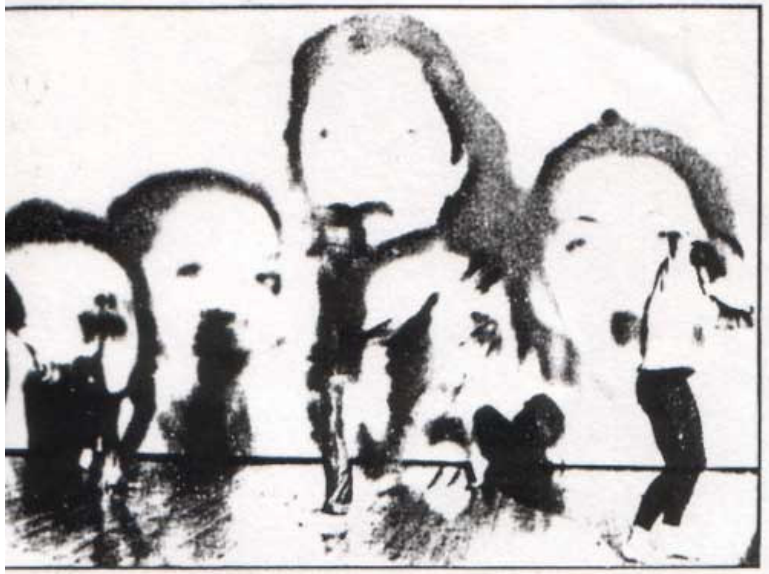

Τζάνετ Αμάτο, Αλίκη Γούσα, Φιλίτσα Κεσανή, Δανάη Πασχαλίδου, Κατερίνα Χατζή

Δουλειά της Βάσως πρωτοείδα πέρυσι στα πλαίσια της χορογραφικής ημερίδας του Σω.Χο.Ρυ. με τη χορογραφία της "COMING TOGETHER-ATTICA 1972", σε μουσική FREDERIC RZEWSKI για την οποία είχε χρησιμοποιήσει μεικτά μέσα (βίντεο-μουσική-χορό).

Φέτος, με την ομάδα της Σύγχρονου Χορού, έδωσε παραστάσεις στις 7, 8, 9 Μαΐου 88 με το "COMING TOGETHER-ATTICA 1972", αρκετά διαφοροποιημένο όμως, και την «Ανάδυση» σε μουσική PAULINE OLIVEROS και υπό τις διαφάνειες του Α. Γκούμα. Τη σύνθεση της χορευτικής της ομάδας - ελαφρά αλλαγμένης σε σχέση με αυτή του 87 - αποτέλεσαν οι Τζάνετ Αμάτο, Αλίκη Γούσα, Φιλίτσα Κεσανή, Δανάη Πασχαλίδου, Κατερίνα Χατζή.

Αυτό που κατ' αρχή είναι ελπιδοφόρο είναι το να βλέπεις νέους χορογράφους εκτός κρατικών θεάτρων (ποιων άλλωστε;), εκτός ενισχύσεων και επιχορηγήσεων, να επιμένουν και να εμμένουν.

Αναφορικά με το ATTICA: παρουσιάστηκε η ίδια χορογραφία βελτιωμένη, με την έννοια της απλοποίησης και της ελάφρυνσης της παράστασης υπέρ του καθαρά χορευτικού δρώμενου. Το εικαστικό περιβάλλον, χωρίς τις δύο οθόνες βίντεο και την αλεπάλληλη (έως κουραστική) προβολή διαφανειών, όντας λιτότερο επέτρεπε να διαγράφεται ευκρινέστερα η τροχιά μιας διαρκούς και ατέρμονης κίνησης. Το σώμα αυτό καθ' εαυτό της κάθε χορεύτριας συμμετείχε σ' αυτή τη συνεχή ροή μέσω μιας ομογενούς διανομής ενέργειας. Εξάλλου η πολύ πετυχημένη επιλογή της μουσικής του RZEWSKI - μια από τις καλύτερες στο είδος της επαναληπτικής μουσικής - έκλεινε από μόνη της πολύ συναισθηματική ένταση.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι μέσα σ' ένα χρόνο που μας χωρίζει από την παράσταση του 87, οι χορεύτριες αφομοίωσαν πολύ περισσότερο το πνεύμα της χορογραφίας. Η επανάληψη της κίνησης «δεν εκτελείται τυπικά», έχει διαπεράσει τις αισθήσεις τους, ώστε να λειτουργούν με άνεση ανάμεσα στον αυτοσχεδιασμό και την προγραμματισμένη κίνηση. Που σημαίνει ότι η μινιμαλιστική μουσική κατάφερε να λειτουργήσει στην ομάδα. Χορεύτριες όπως η Κατερίνα Χατζή για παράδειγμα με έντονα κλασικότροπη παιδεία, έχουν ξεπεράσει ήδη πολλά προβλήματα ελευθερώνοντας βαθμιαία το λεξιλόγιο τους.

Κλείνοντας το μικρό αυτό σημείωμα λέμε ότι είδαμε επί τέλους μια νέα ΟΜΑΔΑ χορού (ομάδες ακούμε και μονάδες εν χορώ βλέπουμε). Ομάδα με την έννοια της αφομοίωσης από όλες τις χορεύτριες μιας ενιαίας τεχνικής, με την έννοια της ομογένειας, του στυλ όπως συνηθίζει να λέγεται.

Ας ευχηθούμε καλή συνέχεια... γιατί ήταν μια απ' τις λίγες παραστάσεις που κάτι είχε να μας πει, να μας μεταφέρει ένα μήνυμα, να μας εισαγάγει σ' ένα κλίμα: αυτό της αέναης ροής και κίνησης.

Κ. Βουνελάκη

by Jenny Colebourne

Ms Barbousi's first choreography of the evening, *Emergence*, with music by Pauline Oliveros and transparencies by Akis Goumas was obviously strongly influenced by T'ai Chi. It was pleasant to just sit and become absorbed in the flowing movements and the sculptural shapes and shadows of the dancers against the backdrop of subtly-changing colored slides. Janet Amato and Filitsa Kesani exhibit a particularly lovely quality in the movements of the upper back: Ms. Amato displays a dramatic ability as well.

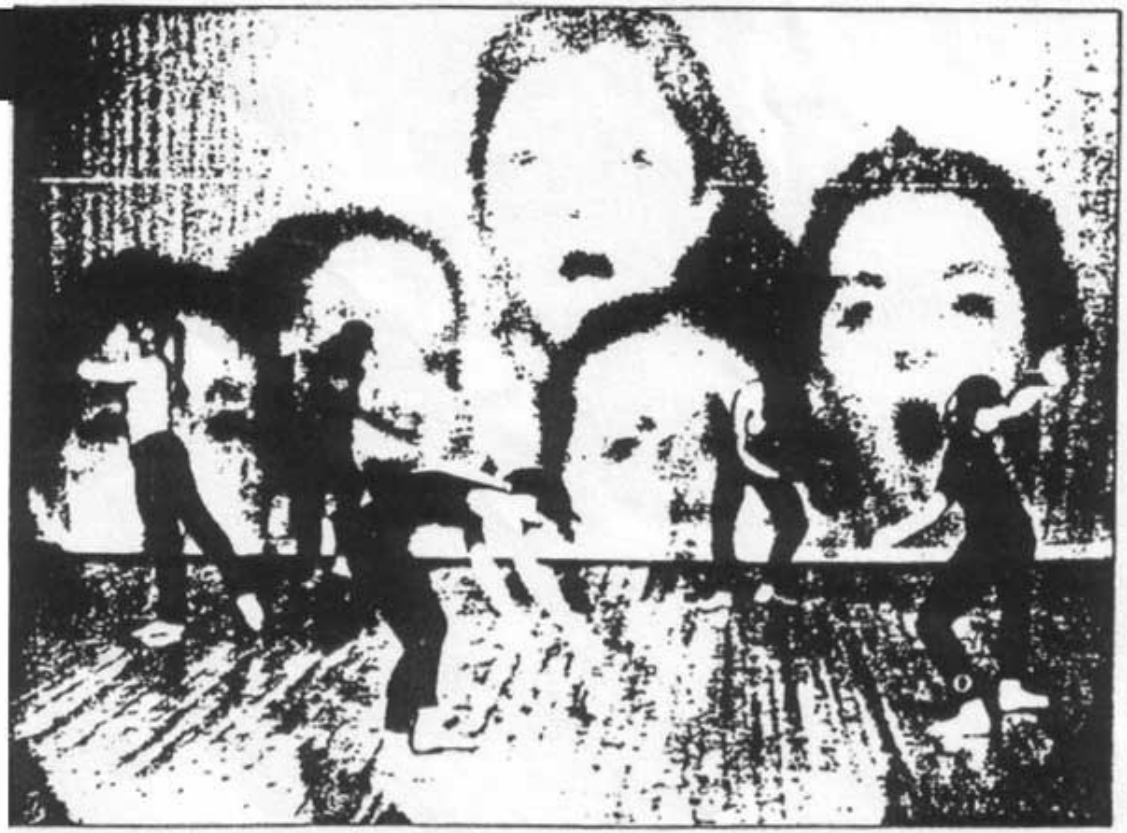

Vasso Barbousis' choreography reflects the influence of T'ai Chi

...Also very interesting at the Hellenic Dance Association was the work of Vasso Barboussi... Some of the dancers were more outstanding than others, and I particularly enjoyed watching the fluid, supple movements of Janet Amato. The group had obviously worked very hard and are continuing to collaborate, and will be performing again in the autumn.

JENNY COLEBOURNE (*The Athenian*, August '87)

The J. William Fulbright Foreign Scholarship Board

and the

United States Information Agency

award this certificate to

JANET AMATO

in recognition of your participation in the

FULBRIGHT PROGRAM

Chairman
J. William Fulbright Foreign
Scholarship Board

Director
United States Information Agency

Washington, DC 1998

FULBRIGHT

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ
ΣΚΗΝΗ

GREEK NATIONAL
OPERA

DANCERS' UNION

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΟΡΕΥΤΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΥΡΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

GREEK NATIONAL OPERA
DANCERS' UNION

Αρ. Αποφ. Πολ. Πρωτ. Αθηνών
456/1985
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 59 - ΑΘΗΝΑ

ΑΡΙΘ. ΜΗΤΡ. 48.

Εν Αθήναις τη 1987

Ο Πρόεδρος Η Γεν. Γραμ/τεύς

ΓΕΩΓ. ΛΕΙΒΑΛΗΣ ΣΙΣΣΥ ΠΕΡΣΗ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ
MEMBERS IDENTITY CARD

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΟΡΕΥΤΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΥΡΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ
Σ.Χ.Ε.Λ.Σ.